

Omella: “El papa Francesc transmet ser un més del grup”

Dm, 18/01/2022 per Catalunya Religió

([Vatican News](#)) Després de la visita Ad Limina que els bisbes catalans han tingut en la darrera setmana, el cardenal i arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, ha destacat el "diàleg de fraternitat i de clima proper" que [han pogut mantenir](#) amb el **papa Francesc**. Un diàleg on Francesc "se situa al mateix nivell, de germà a germà", ha explicat Omella. Unes impressions que l'arquebisbe ha pogut compartir en l'entrevista feta per l'Osservatore Romano després de la visita dels bisbes catalans a Roma. Omella també ha destacat la visió profunda de fe i el bon humor del papa Francesc.

Sobre els temes que més preocupen a la Conferència Episcopal i que s'han tractat durant la trobada, Omella ha assegurat que l'evangelització "ens preocupa moltíssim". "La qüestió més global és la pastoral i com inserir-nos a l'evangelització en aquesta societat i enmig de la pandèmia", ha dit. Un altre aspecte concret que ha ocupat les reflexions dels darrers dies ha estat "l'acompanyament als religiosos que ja són més grans".

Podeu trobar l'entrevista sencera de l'Osservatore Romano a Joan Josep Omella a continuació:

La visita Ad Limina ha estat marcada per la pandèmia en tots els sentits. Com us heu preparat per a aquesta visita? Com estan vivint aquesta particularitat els bisbes?

Tenim la sort que, en tenir regularment l'Assemblea Plenària, ja ens coneixem entre nosaltres. És en aquestes assemblees on sorgeixen espontàniament les preocupacions i ens ajudem en la reflexió. Ara això ho estem fent amb una persona més, el **papa Francesc**. Ell transmet un clima molt proper, és un més del grup. Per això, per als bisbes, aquesta trobada ens ha semblat que era com aquelles

reunions que fem regularment. No vens a rendir comptes a un tribunal davant d'un senyor que t'examinarà per veure si pots passar el doctorat o no. És una reflexió entre germans com fem a la Conferència Episcopal o la província eclesiàstica.

Quins són els temes que més preocupen ara a la Conferència Episcopal Espanyola i que han volgut abordar de manera especial durant aquesta visita?

D'alguna manera les grans preocupacions són les que hem plasmat a les orientacions pastorals per als pròxims anys. Ens preocupa moltíssim la qüestió de l'evangelització. Europa és un continent on la secularització es nota una mica més. Això va molt unit també al tema de la família que ha sortit, també, a les trobades amb els dicasteris. Parlem de famílies desestructurades o de nous models de famílies. Són aspectes que tenen a veure també amb la baixa natalitat que afecta la transmissió de la fe i el servei a les comunitats. Aquesta seria una gran preocupació.

Després hi ha també els aspectes més concrets. Per exemple, l'acompanyament als religiosos que ja són més grans.

El punt més global és el pastoral i com inserir-nos a l'evangelització en aquesta societat i enmig la pandèmia.

Què destacaria de la trobada amb el papa Francesc?

El que més impressiona del tracte amb el Papa és que se situa al mateix nivell, de germà a germà. En la trobada amb ell, cadascú podia parlar quan volgués. Un diàleg de família, el pare amb els germans i els fills. Ell no parla des d'una posició d'autoritat, imposant criteri, teologia o homilies. Parlem i preguntem en un diàleg de fraternitat, un germà entre germans.

Jo del Papa percebo dues coses. En primer lloc, una visió molt profunda de fe que m'anima molt, sempre hi ha esperança. Hi ha arbres secs que cauen, però també brots verds que surten. El Papa, amb els seus gestos, sap transmetre aquesta esperança. En segon lloc, el bon humor. Encara que hi hagi dificultats ell no el perd. Això a mi em convida a seguir-ne l'exemple i ser persona d'esperança per transmetre-ho.

I pel que fa a les visites als dicasteris?

El que és important és que podem dialogar i dir el que portem dins. El que m'impresiona més és l'actitud d'escolta i de servei que tenen des dels dicasteris. No és una actitud d'adoctrinament o de correcció. Des de l'escolta van il·luminant amb una visió més global de l'Església al món. És una ajuda des d'aquest observatori que és el Vaticà, que coneix tots els llocs del món i que et va il·luminant.

Nosaltres, per part nostra, anem compartint i veient si ens pot servir aquesta "medicina" o solució. Això és el que és bonic. El teu cor transcendeix aquest element més petit que és el teu àmbit i, de vegades, et fa patir perquè tens una visió més reduïda. Com els pares que, quan el seu fill petit els diu que té por de la foscor, ells diuen "no et preocupis, encenem la llum perquè vegis que no hi ha res". El pare que il·lumina perquè té més experiència.

Quins propòsits es marca la CEE després de la visita Ad Limina?

Això ho haurem de veure després entre tots. Què ens ha marcat? Què hem de corregir? He de dir que, des del meu punt de vista, no he percebut una advertència sobre la qual canviar. El tema que potser podia preocupar més és el dels abusos a menors. En aquest aspecte el papa Francesc ens han dit que seguim per aquest camí. A Espanya, a cada diòcesi hi ha, d'una banda, la part dels tribunals i de l'altra el servei per a l'atenció a les víctimes, són dos ens independents. Nosaltres hem presentat el nostre camí i els nostres protocols i els han semblat bé. Hem trobat més "il·luminació" que "correcció".

Sobre el camí sinodal que es va iniciar a l'octubre, quina valoració fa dels treballs realitzats a les diòcesis a Espanya?

Des del meu observatori de president de la Conferència Episcopal, percebo que totes les diòcesis l'han agafat amb molt d'entusiasme i amb molta creativitat realitzant els materials.

També hi ha resistències, alguns que es lamenten de tenir "més feina", però entra dins del normal.

El que és important és que hem entrat en una autopista que és la comunió i el diàleg entre tots. Es busca l'escolta, escoltar-nos els uns als altres. Una escolta que sigui a nivell local, a nivell nacional i internacional perquè som Església catòlica. Les preocupacions i projectes que un té en el seu petit àmbit potser no coincideixen amb els de l'altre extrem del món, però igualment cal escoltar-les. I a l'escolta de l'altre importa molt què vol Déu de mi i de nosaltres com a Església. Aquesta escolta cal fer-la en clima de pregària. M'impresiona un aspecte que està molt marcat des de les línies de treball del Sínode: que tota escolta i proposta es faci des del clima de pregària, l'escolta respectuosa i el discerniment.